

Ленчук А. С.

студентка 5 курсу каф. КВ та М ММІ НТУУ «КПІ»

Фоя О.А., ст. викладач каф. КВ та М ММІ НТУУ «КПІ»

ДОГОВОРИ ПО РОЗПОРЯДЖЕННЮ МАЙНОВИМИ ПРАВАМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Важливе значення у процесі розвитку ринкової економіки в Україні займають відносини у сфері інтелектуальної власності (далі ІВ), що підвищує актуальність аналізу та удосконалення процесу правового регулювання договорів на розпорядження майновими правами ІВ.

Договори, щодо розпорядження майновими правами ІВ – це група договорів у сфері ІВ, спрямованих на набуття, зміну або припинення майнових прав на об'єкти ІВ.

Метою роботи є аналіз правового регулювання порядку та особливостей розпорядження майновими правами інтелектуальної власності. У даній роботі проаналізовані поняття, сутність та класифікація договорів по розпорядженню майновими правами інтелектуальної власності.

На відміну від розпорядження об'єктами права власності, розпорядження результатами інтелектуальної діяльності має два напрями: надання права використання об'єкта ІВ (ліцензія та ліцензійний договір ст. 1108 - 1111) чи передачу майнових прав ІВ (договір про передання виключних майнових прав ст. 1113).

Відповідно до ст. 1107 ЦК розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності здійснюється на підставі таких договорів:

- 1) ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності;
- 2) ліцензійний договір;
- 3) договір про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності;
- 4) договір про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності;
- 5) інший договір щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності.

Договір щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності укладається у письмовій формі.

У разі недодержання письмової форми договору щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності такий договір є нікчемним.

Законом можуть бути встановлені випадки, в яких договір щодо розпоряджання майновими правами ІВ може укладатись усно.

Законодавством не передбачено обов'язкової державної реєстрації договорів щодо розпоряджання майновими правами ІВ, проте при необхідності та на вимогу будь-якої сторони ліцензія на використання об'єкта права ІВ, ліцензійний договір, договір про створення за замовленням і використанням

об'єкта права ІВ та договір про передання виключних майнових прав ІВ можуть бути зареєстровані у порядку, який встановлений законом.

Але водночас обов'язковій державній реєстрації підлягає процедура передання виключних майнових прав. Для цього необхідно подати до уповноваженого органу, договір про передання виключних майнових прав як підтвердження дії особи, спрямованої на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Цей факт наводить на думку, що тільки після державної реєстрації факту передання виключних майнових прав правонаступник набуває виключні майнові права.

Аналізуючи поняття виключного майнового права, яке водночас надає особі право панування над об'єктом права ІВ, але через певну специфіку його не можна порівнювати з правом власності, тому правовідносини передання виключних майнових прав на об'єкт права ІВ потребують особливого регулювання.